

Nr 1622

av herr Elmstedt m. fl.

i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 173 om vissa reformer inom polis- och åklagarväsendet.

Betydelsen av god kontakt mellan myndigheter och allmänhet framhålls ofta, och detta med all rätt. Under senare år har möjligheten till denna kontakt alltmer naggats i kanten genom centraliseringar av olika slag. Vid kommunblocksindelningens genomförande anfördes från regeringens sida som ett av de tyngsta skälen för ändrad indelning, att blocken skulle beredas möjligheter att tillhandahålla en så fullödig service som möjligt åt medborgarna. Vi har under några år fått uppleva hur man från regeringens sida genom andra indelningsändringar luckrat upp kommunblockens möjligheter att ge denna service. Detta har skett utan att några ekonomiska eller andra fördelar för vare sig stat, kommun eller enskilda kunnat påvisas. Kostnader har vältrats över på den enskilde i form av längre resor, intrång i arbetstiden etc. 1969 genomfördes en ny domkretsindelning som medförde att en del orter som tidigare hade haft domsagekanslier blev av med dessa, och nu framläggs i Kungl. Maj:ts proposition nr 173 förslag om en ny indelning av polis- och åklagardistrikt. Propositionen grundas på förslag av 1967 års polisutredning. Detta skulle medföra att en rad orter skulle få vidkännas en ytterligare försämrad service. Vad som därutöver är ytterst viktigt just i detta sammanhang är den betydelse det har att de personer som tillhör ordningsmakten är väl förtrogna med bygden och dess problem och att människorna på orten också känner berörda befattningshavare. Många konflikter som uppstår löses nu många gånger på ett tidigt stadium till gagn för alla just på grund av att den ömsesidiga personkännedom och kontakten är god. En ytterligare koncentration av polisdistrikten medför uppenbara risker för försämringar härvidlag med störningar av olika slag som följd. I proposition nr 173 begär regeringen i stort sett en fullmakt in blanco när det gäller rätten att ändra på polisdistriktsindelningen. Det talas visserligen om en övergångstid av två å tre år vilket inte i sak ändrar någonting. Enligt vår mening är det högst otillfredsställande om riksdagen utan vidare ger denna fullmakt. Skulle emellertid huvudlinjerna i propositionen antagas av riksdagen, är det angeläget att vissa betydelsefulla modifieringar görs. Det rör sig här om frågor där den lokala förankringen är av så stor betydelse, att vi anser det uteslutet att indragningar skall kunna göras utan att regionala och lokala myndigheter, vilkas synpunkter måste tillmätas stor betydelse,

beredes möjligheter att yttra sig. Departementsefven säger visserligen på s. 55 i propositionen att det i vissa fall är nödvändigt att göra särskilda utredningar om de lokala förhållandena innan man kan ta ställning till utredningens förslag till ny polisdistriktsindelning. Myndigheter och organisationer som kan komma att beröras av indelningsändringar bör därvid beredas tillfälle att yttra sig. För vår del anser vi att ett sådant förfarande skall ske inte endast i vissa fall utan även utgöra en bestämd regel vid alla förslag till indelningsändringar.

Vidare måste det anses viktigt att respektive länsstyrelser beredes tillfälle att ta in eventuella förslag till indelningsändringar i sin regionala bedömning. Enligt propositionen skall utredningens förslag om minskning av antalet polisdistrikt, från nuvarande 119 till ca 90, vara genomförd inom en period av två à tre år. Det finns all anledning att gå försiktigare fram än vad som propositionen föreslår, både vad gäller antalet indragningar och övergångstidens längd.

Även om det efter det av oss i motionen anvisade prövningsförfarandet skulle visa sig finnas fullgoda skäl för ändringar i berörda distriktsindelning, bör dessa ske under en betydligt längre tidsperiod än den i propositionen angivna.

Med hänvisning till det anförda hemställes

att riksdagen vid sin behandling av proposition nr 173 måtte besluta

att varje indelningsärende som berörs i propositionen skall föregås av remissbehandling varvid kommuner och berörda organisationer bereds möjligheter att yttra sig;

att berörda länsstyrelser ges tillfälle pröva förslag till indelningsärenden särskilt med hänsyn till deras effekt på den regionala utvecklingen;

att stor vikt lägges vid den lokala förankringens betydelse vid prövningen av ändringsförslaget; samt

att en längre övergångstid än den som föreslås i propositionen skall komma till stånd.

Stockholm den 25 november 1971

CLAES ELMSTEDT (c)

EINAR LARSSON (c)
i Borrby

ERIK LARSSON (c)
i Öskevik

WIGGO KOMSTEDT (m)

ARNE FRANSSON (c)

GÖSTA ANDERSSON (c)
i Nybro

KJELL A. MATTSSON (c)
i Skee

PER STJERNSTRÖM (c)

GEORG PETTERSSON (c)
i Örebro